

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 maja 2013 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) (k. 2 – 7) **powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.** (dalej: S.) wniósł o zasądzenie od **pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.** kwoty 255,89 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 7 maja 2013 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zwrotu kosztów postępowania w tym opłaty od pozwu w kwocie 30,00 złotych, zwrotu kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w niniejszym postępowaniu dochodził należności odpowiadającej wysokości szkody poniesionej w trakcie wykonywania przez pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przewozu towarów w postaci artykułów higieny osobistej oraz środków chemicznych.

Dnia 19 sierpnia 2013 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Katowice – Wschód w Katowicach w VII Wydziale Gospodarczym wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VII GNc 2318/13/7, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty – k. 48).

W dniu 12 września 2013 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) **pozwany (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.** (dalej: (...)) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 59)

W uzasadnieniu pozwany w pierwszej kolejności wniósł o przekazanie sprawy do sądu właściwego dla siedziby pozwanego, tj. do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.. W dalszej kolejności pozwany zakwestionował własną odpowiedzialność za powstanie szkody w przewożonym towarze, podnosząc iż opakowanie zewnętrzne przesyłki nie zostało uszkodzone, w związku z czym szkoda nie powstała w przewozie. Pozwany zarzucił również niewskazanie przez powoda w liście przewozowym zawartości przesyłki. W dalszej kolejności pozwany zarzucił niewykazanie przez powoda wysokości poniesionej szkody.

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach VII Wydział Gospodarczy stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w W. Wydziałowi Gospodarczemu (postanowienie – k. 87 – 89).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2009 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarli umowę przewozu, na mocy której (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. zlecił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wykonywanie usług miejskich, krajowych w zakresie przewożenia przesyłek bez pobrania gotówki lub za pobraniem gotówki oraz usług międzynarodowych, w oparciu o warunki opisane na liście przewozowym. Integralną częścią umowy z dnia 20 stycznia 2009 roku były „Warunki wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek”, które określały zasady współpracy pomiędzy (...) a S. w procesie przesyłania i doręczania przesyłek w obrocie krajowym i międzynarodowym (**poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy z dnia 20 stycznia 2009 roku – k. 8 – 11, kserokopia załącznika nr 2 – zasady świadczenia usług – k. 12, kserokopia aneksu do umowy – k. 13, kserokopia informacji ogólnej – k. 14, kserokopia Załącznika nr 3 – Warunki wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek – k. 63 – 68**)

Stosownie do obowiązujących strony Warunków wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek dowodem zawarcia umowy o świadczenie usług jest aktualnie stosowany list przewozowy (...). Zleceniodawca

podpisując list przewozowy potwierdza zgodność deklarowanych danych ze stanem faktycznym, jak również znajomość Warunków wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek, które z momentem podpisania listu przewozowego (...) stają się wiążące (§ 3 Warunków Wykonywania Usług). Zleceniodawca jest zobowiązany oddać przesyłkę (...) w stanie umożliwiającym jej prawidłowy przewóz i wydanie bez ubytku i uszkodzenia. Przesyłki, które ze względu na swoje właściwości lub zawartość wymagają opakowania Zleceniodawca zobowiązany jest oddać w opakowaniu. Opakowanie powinno między innymi: a) być zamknięte i zabezpieczone skutecznym środkiem, takim jak taśma samoprzylepna, plomby czy pieczęcie lakowe; b) być odpowiednio wytrzymałe; c) uniemożliwiać dostęp do zawartości bez pozostawienia widocznych śladów; d) być opisane, gdy wymagają tego właściwości lub zawartość przesyłki, poprzez oznakowanie, np.: „Ostrożnie! Szkło”, „Góra/D.”, „Nie przewracać”, itp. W opakowaniu przesyłki nie wolno stosować zabezpieczeń mogących uszkodzić tą i inne przewożone przesyłki (§ 4 ust 1 – 2 Warunków Wykonywania Usług). (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. ma prawo odmówić wykonania usługi w przypadku a) niemożności jej wykonania z uwagi na działanie siły wyższej bądź klęski żywiołowej; b) niewłaściwego zabezpieczenia przesyłki przez Zleceniodawcę; c) gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, iż deklaracja zawartości i/ lub wagi nie zgadza się ze stanem faktycznym (§ 7 Warunków Wykonywania Usług). Przed przyjęciem przesyłki do przewozu (...) może żądać od Zleceniodawcy jej otwarcia w celu sprawdzenia, czy przesyłka odpowiada oświadczeniom Zleceniodawcy zawartym w liście przewozowym, w szczególności czy zadeklarowana wartość odpowiada rzeczywistej i czy nadawana przesyłka nie podlega wyłączeniu z usług przewozowych oraz w celu sprawdzenia zabezpieczenia wewnątrz opakowania. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że przemieszczanie przesyłki może spowodować uszkodzenie innych przesyłek lub mienia (...), (...) może żądać jej otwarcia przez Zleceniodawcę, a w przypadku gdy wezwanie Zleceniodawcy do otwarcia przesyłki jest niemożliwe lub byłoby bezskuteczne, może zabezpieczyć przesyłkę na własny koszt w sposób zapewniający bezpieczeństwo obrotu usług (§ 9 ust. 1 – 2 Warunków Wykonywania Usług). Przesyłkę nie spełniającą wymogów w § 4 można przyjąć do przewozu tylko pod warunkiem, że na opakowaniu przesyłki Zleceniodawca umieści oświadczenie, że a) stan opakowania nadanej przez niego przesyłki nie spełnia wymogów stawianych przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. określonych w § 4 Warunków Wykonywania Usług oraz b) przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność za ewentualne uszkodzenia lub ubytki w zawartości przesyłki lub innych przesyłek w czasie transportu, a także opóźnienie spowodowane potrzebą ewentualnego zabezpieczenia lub przepakowaniu przesyłki (§ 10 Warunków Wykonywania Usług). Przyjęcie przez (...) przesyłki do przewozu nie uzasadnia domniemania, iż jej zawartość odpowiadała zapisom zawartym w Warunkach Wykonywania Usług (§ 12 Warunków Wykonywania Usług) **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia Warunków wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek – k. 63 – 68)**

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w ramach wiążącej strony umowy przewozu zlecił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 04 kwietnia 2012 roku przewiezienie towarów – środków chemicznych i oraz artykułów higieny osobistej marki (...) S.A. **(okoliczność niesporna, ponadto kserokopia oświadczenia z dnia 26 marca 2013 roku – k. 31, poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia listu przewozowego – k. 62)**

Odbiorca odmówił przyjęcia jednej z dostarczonych paczek z uwagi na uszkodzenie towaru polegające na rozdarciu opakowania towarów oraz na zalaniu samych towarów. Paczka zawierająca uszkodzone towary została zwrócona przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. W dniu 16 kwietnia 2012 roku sporządzony został protokół szkody, w którym stwierdzono, iż przewożona przesyłka opakowana była w karton oraz folię typu strecz. W protokole wskazano, że opakowanie zewnętrzne przesyłki nie zostało uszkodzone. Ponadto z protokołu szkody wynika, iż opakowanie nie zawierało oznaczenia ostrzegawczego, zaś towary wewnątrz opakowania nie posiadały dodatkowych zabezpieczeń. Szkoda polegała na rozdarciu i zamoczeniu towarów w postaci proszku V., płynu do naczyń F., farby do włosów W. oraz paczek podpasek N. **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia protokołu szkody – k. 15 kserokopia dokumentacji zdjęciowej przewożonych towarów – k. 16 – 17)**

S. Polska złożył (...) reklamację powyższej przesyłki o nr (...). W piśmie z dnia 14 maja 2012 roku (...) nie uwzględnił reklamacji, w uzasadnieniu wskazując, iż powód nie dopełnił obowiązku w postaci należytego opakowania, opisanie i zabezpieczenie przesyłki przed uszkodzeniem **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 14 maja 2012 roku – k. 18)**

W dniu 18 maja 2012 roku S. – Polska wystosował do (...) odwołanie od decyzji odmawiającej uwzględnienia reklamacji. W uzasadnieniu powód wskazał, iż (...) nie wykazał okoliczności potwierdzających winę nadawcy. Powód podniósł, iż sam fakt, że protokół szkody zawiera informację o braku oznaczeń ostrzegawczych na opakowaniu oraz braku zabezpieczenia towaru wewnątrz opakowania nie przesądza o odpowiedzialności (...) Sp. z o.o. Powód wskazał, iż charakter przewożonych towarów sprawiał, iż nie były one podatne na zniszczenia. Jednocześnie, zdaniem powoda paczka została poprawnie zaklejona w sposób uniemożliwiający wydostanie się towaru na zewnątrz przy jego przewożeniu i przenoszeniu. Wobec powyższego powód zasugerował, iż szkoda mogła powstać w wyniku upadku paczki bądź jej zderzenia się z innym towarem w czasie dostarczania. W dalszej kolejności powód wskazał, iż o zastosowaniu prawidłowego opakowania towaru przez powoda świadczył fakt przyjęcia przesyłki do przewozu przez kuriera bez żadnych zastrzeżeń **(dowód poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma powoda z dnia 18 maja 2012 roku – k. 19 – 21)**

Pismem z dnia 14 czerwca 2012 roku (...) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wskazując, iż to na powodzie ciążył obowiązek należytego opakowania, opisanie i zabezpieczenie przesyłki przed uszkodzeniem. Jednocześnie (...) wskazał, iż na podstawie § 12 warunków wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek, przyjęcie przez (...) przesyłki do przewozu nie uzasadnia domniemania, iż jej zawartość odpowiada zapisom zawartym w Warunkach Wykonywania Usług **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 14 czerwca 2012 roku – k. 22 – 23)**

Wobec odmowy uwzględnienia przez (...) reklamacji przesyłki S. Polska wystosował do pozwanego w dniu 26 czerwca 2012 roku ponowne odwołanie od decyzji **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma powoda z dnia 26 czerwca 2012 roku – k. 24)**

Pismem z dnia 1 sierpnia 2012 roku (...) Polska wezwał (...) Sp. z o.o. do przedłożenia dokumentów w postaci: 1) oryginału formularza według wzoru, 2) udokumentowanego uprawnienia do dochodzenia roszczenia w zgłoszonej wysokości np. faktury zakupu, sprzedaży, 3) oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii protokołu szkody sporządzonego bezpośrednio przy doręczeniu przesyłki oraz 4) do złożenia podpisu przez reklamującego **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 1 sierpnia 2012 roku – k. 25 – 26)**

W dniu 10 grudnia 2012 roku S. – Polska wystawił (...) Polska notę obciążeniową nr (...) na kwotę 178,86 złotych tytułem uszkodzenia towaru w transporcie **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia noty obciążeniowej (...) – k. 69)**

(...) Polska wystosował do S. – Polska w dniu 22 stycznia 2013 roku pismo, w którym poinformował, iż wypłata odszkodowania może nastąpić jedynie na podstawie faktury zakupowej potwierdzającej wartość uszkodzonego lub zaginionego mienia. Jednocześnie pozwany wezwał powoda do przedstawienia faktury zakupu w ciągu 14 dni od daty otrzymania pisma celem rozpoznania zgłoszenia reklamacyjnego **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 22 stycznia 2013 roku – k. 28)**

S. – Polska pismem z dnia 4 lutego 2013 roku poinformował (...) Polska o kompletowaniu dokumentacji od klienta oraz wniósł o wydłużenie terminu do dostarczenia wymaganej dokumentacji **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma powoda z dnia 4 lutego 2013 roku – k. 29)**

(...) S.A. w dniu 12 lutego 2013 roku obciążył S. – Polska kwotą 255,89 złotych tytułem uszkodzenia towaru **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia faktury VAT nr (...) – k. 33 – 34, tłumaczenie faktury VAT nr (...) – k. 112 – 114)**

Pismem z dnia 11 kwietnia 2013 roku (...) Polska poinformował S. – Polska o nieuwzględnieniu reklamacji z uwagi na przekroczenie wyznaczonego 14 – dniowego terminu na doręczenie dokumentów **(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 11 kwietnia 2013 roku – k. 30)**

W dniu 25 kwietnia 2013 roku S. – Polska wystawił (...) Polska notę obciążeniową nr (...) na kwotę 255,89 złotych tytułem uszkodzenia towaru w transporcie. Jednocześnie powód wezwał pozwanego pismem z dnia 26 kwietnia 2013 roku do zapłaty rzeczowej kwoty 255,89 złotych w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty. Wskazane pismo powoda zostało pozwanemu doręczone w dniu 15 maja 2013 roku (**dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia noty obciążeniowej nr (...) – k. 32, kserokopia pisma powoda z dnia 26 kwietnia 2013 roku – k. 36, kserokopia zwrotnego potwierdzenia odbioru – k. 37**)

Pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w piśmie z dnia 17 maja 2013 roku odmówił uwzględnienia reklamacji powoda i zapłaty żądanej kwoty odszkodowania (**dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z dnia 17 maja 2013 roku – k. 38**)

W dniu 21 maja 2013 roku S. – Polska zapłacił na rzecz (...) S.A. kwotę 255,89 złotych tytułem uszkodzenia towaru objętego przesyłką nr (...) (**dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia potwierdzenia przelewu – k. 35**)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w aktach sprawy dokumentów, kserokopii dokumentów oraz poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentów, którym dał wiarę w pełni wobec braku podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości przez Sąd z urzędu, oraz nie kwestionowania ich przez strony.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie kwoty głównej wynoszącej 255,89 złotych oraz w części w zakresie żądania odsetkowego.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 255,89 złotych wskazał, iż kwota ta stanowi równowartość towarów, jakie zostały uszkodzone w trakcie dokonywania ich przewozu przez pozwanego.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany nie kwestionował faktu zawarcia pomiędzy stronami umowy przewozu w dniu 20 stycznia 2009 roku oraz okoliczności nadania przez powoda do przewozu przesyłki o numerze listu przewozowego nr (...). Pozwany nie zakwestionował również okoliczności wystąpienia szkody w towarach przewożonych na podstawie listu przewozowego nr (...). Pozwany zakwestionował natomiast własną odpowiedzialność za szkodę powstałą w przewożonych towarach. Wskazał, iż przewożone towary nie zostały opakowane w sposób zapewniający bezpieczeństwo ich przewozu, wobec zaś niezapewnienia przez powoda należytego opakowania, nie może on ponosić odpowiedzialności za szkody powstałe w trakcie przewozu przesyłki. Pozwany podniósł ponadto, że uszkodzeniu nie uległo opakowanie zewnętrzne przesyłki, w związku z czym, zdaniem pozwanego nie zostało wykazane, że szkoda powstała w trakcie dokonywania przewozu. W dalszej kolejności pozwany zarzucił niewykazanie przez powoda wysokości poniesionej szkody.

W niniejszej sprawie wzajemne relacje stron regulowała umowa zawarta w dniu 20 stycznia 2009 roku oraz stanowiące jej integralną część „Warunki wykonywania usług w zakresie przesyłania i doręczania przesyłek”. Nadto zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy ustawy Prawo przewozowe oraz kodeksu cywilnego.

Stosownie do treści art. 774 k.c., przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Podstawowym obowiązkiem przewoźnika przy przewozie rzeczy jest przewiezienie przesyłki na miejsce przeznaczenia oraz wydanie jej osobie wskazanej jako odbiorcy w całości, w stanie nie pogorszonym i we właściwym terminie.

Zgodnie z treścią art. 65 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo Przewozowe (Dz. U. 2012. 1173. j.t.) przewoźnik ponosi odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania oraz za opóźnienie w przewozie przesyłki (art. 65 ust. 1 ustawy Prawo Przewozowe). Przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności określonej w ust. 1, jeżeli utrata, ubytek lub uszkodzenie albo opóźnienie w przewozie przesyłki powstały z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub odbiorcy, niewywołanych winą przewoźnika, z właściwości towaru albo wskutek siły wyższej. Dowód, że szkoda lub przekroczenie terminu przewozu przesyłki wynikło z jednej z wymienionych okoliczności, ciąży na przewoźniku (art. 65. Ust. 2 ustawy Prawo Przewozowe).

Przewoźnik jest zwolniony od odpowiedzialności określonej w ust. 1, jeżeli utrata, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstały m.in. na skutek braku, niedostateczności lub wadliwości opakowania rzeczy, narażonych w tych warunkach na szkodę wskutek ich naturalnych właściwości (art. 65 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo Przewozowe).

Cytowany wyżej przepis art. 65 ust. 1 ustanawia domniemanie, że szkoda nastąpiła w czasie przewozu. Domniemanie to jest jednak wzruszalne i może być obalone przez przewoźnika, jeśli wykaże on wystąpienie choćby jednej z okoliczności wymienionych w ust. 2 i 3.

W ocenie Sądu pozwany nie obalił domniemania płynącego z art. 65 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, że szkoda powstała w trakcie przewozu. W niniejszej sprawie pozwany przewoźnik nie wykazał, aby uszkodzenie zawartości jednej z paczek powstało z przyczyn od niego niezależnych, wskazanych w art. 65 ust. 2 lub z braku, niedostateczności lub wadliwości opakowania (art. 65 ust. 3 pkt 2). Pozwany nie zaoferował żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, zaś sama okoliczność braku uszkodzenia kartonu przesyłki nie przesądza o braku winy przewoźnika w uszkodzeniu zawartości przesyłki.

Zgodnie bowiem z art. 42 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe przewoźnik może odmówić przyjęcia do przewozu rzeczy, których stan jest wadliwy lub opakowanie niedostateczne albo niemających wymaganego opakowania.

Również zgodnie z obowiązującymi strony Warunkami Wykonywania Usług pozwany miał prawo odmówić wykonania usługi w przypadku niewłaściwego zabezpieczenia przesyłki. Przed przyjęciem przesyłki do przewozu pozwany mógł zażądać od powoda otwarcia przesyłki w celu sprawdzenia, czy przesyłka odpowiada oświadczeniom powoda zawartym w liście przewozowym, w szczególności czy zadeklarowana wartość odpowiada rzeczywistej i czy nadawana przesyłka nie podlega wyłączeniu z usług przewozowych oraz w celu sprawdzenia zabezpieczenia wewnątrz opakowania. Przesyłkę nie spełniającą wymogów pozwany mógł przyjąć do przewozu tylko w przypadku, gdy powód umieściłby na opakowaniu oświadczenie, że stan opakowania nadanej przez niego przesyłki nie spełnia wymogów stawianych przez pozwanego oraz że przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność za ewentualne uszkodzenia lub ubytki w zawartości przesyłki lub innych przesyłek w czasie transportu, a także opóźnienie spowodowane potrzebą ewentualnego zabezpieczenia lub przepakowaniu przesyłki.

Z przedstawionych powyżej regulacji wynika, iż przed przyjęciem przesyłki do przewozu pozwany powinien sprawdzić stan przesyłki oraz ustalić ewentualną nieprawidłowość zastosowanego opakowania przesyłki.

Choć ustawa Prawo przewozowe nie sformułowała *expressis verbis* obowiązku ciężącego na przewoźniku w zakresie zbadania przesyłki przejmowanej do przewozu, to jednak trudno jest bronić poglądu, że obowiązek taki w ogóle nie istnieje. Wynika on z unormowania o charakterze bardziej ogólnym, a mianowicie z art. 354 § 2 k.c. regulującego kwestię współdziałania wierzyciela przy wykonywaniu zobowiązania. Dlatego też należy przyjąć, iż przepis art. 65 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo przewozowe może być podstawą całkowitego uwolnienia się przewoźnika od odpowiedzialności tylko w tych sytuacjach, gdy przewoźnik mimo dołożenia należytej staranności nie mógł ujawnić niewłaściwości lub braków w sposobie opakowania przesyłki.

Z powyższego obowiązku nie zwalniało pozwanego postanowienie § 12 Warunków Wykonywania Usług, zgodnie z którym przyjęcie przez pozwanego przesyłki do przewozu nie uzasadnia domniemania, iż jej zawartość odpowiadała zapisom zawartym w Warunkach Wykonywania Usług. Powyższy zapis pozostaje zresztą w sprzeczności z

domniemaniem prawnym ustalonym na podstawie treści art. 781 k.c. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem jeżeli stan zewnętrzny przesyłki lub jej opakowanie nie są odpowiednie dla danego rodzaju przewozu, przewoźnik może żądać, aby wysyłający złożył pisemne oświadczenie co do stanu przesyłki, a w wypadku rażących braków odmówić przewozu (art. 781 § 1 k.c.). Jeżeli przewoźnik przyjmie przesyłkę bez zastrzeżeń, domniemywa się, że znajdowała się w należyłym stanie (art. 781 § 2 k.c.).

Należy również podkreślić, iż w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 66 ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, zgodnie z którym jeżeli przesyłka nadeszła do miejsca przeznaczenia w pojemniku transportowym, nienaruszonym, zamkniętym przez nadawcę i z nienaruszonymi, założonymi przez niego plombami, domniemywa się, że szkoda nie nastąpiła w czasie przewozu.

Przedmiotowa przesyłka w niniejszej sprawie została dostarczona w nienaruszonym kartonie, lecz w ocenie Sądu kartonu, w którym przewożone były środki chemiczne i higieniczne, nie sposób zakwalifikować jako zaplombowanego pojemnika transportowego w rozumieniu treści powyższego przepisu. Zdaniem Sądu za pojemnik transportowy należy uznać kwalifikowany rodzaj opakowania, o czym świadczy choćby wymóg jego zaplombowania.

Tym samym, pozwany ponosił odpowiedzialności za uszkodzenia przesyłki, mimo iż jej zewnętrzne opakowanie nie nosiło śladów uszkodzenia.

Zgodnie z art. 81 ustawy Prawo przewozowe w razie uszkodzenia przesyłki odszkodowanie ustala się w wysokości odpowiadającej procentowemu zmniejszeniu się wartości (ust. 1). Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, nie może jednak przewyższać kwoty odszkodowania przysługującego za:

- 1) utratę całej przesyłki, jeżeli doznała ona obniżenia wartości wskutek uszkodzenia;
- 2) ubytek tej części przesyłki, która doznała obniżenia wartości wskutek uszkodzenia (ust. 2).

W niniejszej sprawie szkodą poniesioną przez powoda była bowiem kwota, którą powód wypłacił swojemu kontrahentowi, tj. (...) S.A. Powód dołączył do pozwu kserokopię faktury VAT nr (...), na podstawie której (...) S.A. obciążył powoda kwotą odpowiadającą wartości uszkodzonych towarów. Wskazana faktura VAT została wystawiona na kwotę 255,89 złotych. Poprzez załączenie do pozwu kserokopii potwierdzenia dokonania przelewu z dnia 21 maja 2013 roku powód wykazał, iż dokonał zapłaty na rzecz właściciela uszkodzonych towarów kwoty 255,89 złotych, zgodnie z fakturą VAT nr (...). W związku z powyższym wskazana kwota 255,89 złotych stanowi rzeczywiście poniesioną przez powoda szkodę.

Reasumując dotychczasowe rozważania, wobec ustalenia, iż szkoda w przesyłce powstała w trakcie przewozu oraz wobec stwierdzenia poniesienia przez powoda rzeczywistej straty w kwocie 255,89 złotych Sąd orzekł o obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda wskazanej kwoty 255,89 złotych.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 k.c. Stosownie do powołanego przepisu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty kwoty 255,89 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 7 maja 2013 roku do dnia zapłaty. W celu orzeczenia daty, od której powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę odsetek należało ustalić dzień, z którym pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą kwoty głównej. Do pozwu powód dołączył kserokopię pisma z dnia 26 kwietnia 2013 roku, w którym powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 255,89 złotych w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty. Wskazane pismo powoda zostało pozwanemu doręczone w dniu 15 maja 2013 roku. Wobec treści pisma powoda z dnia 26 kwietnia 2013 roku pozwany był obowiązany do zapłaty wierzytelności powoda do dnia 18 maja 2013 roku, tzn. w terminie 3 dni liczonych od dnia 15 maja 2013 roku. W związku z powyższym pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą wierzytelności powoda od dnia następnego, tj. od dnia 19 maja 2013 roku.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty roszczenia głównego liczone od dnia 19 maja 2013 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt I i II Wyroku.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Stosownie do treści art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w zakresie dochodzonej kwoty głównej wynoszącej 255,89 złotych. Powód uległ natomiast nieznacznie w zakresie daty, od której należało zasądzić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty głównej. Powód domagał się bowiem zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 7 maja 2013 roku. Tymczasem Sąd orzekając o obowiązku zapłaty odsetek ustawowych uznał, iż powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych od dnia 19 maja 2013 roku.

Z uwagi na powyższe, Sąd obciążył kosztami niniejszego postępowania w całości pozwanego na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: koszt zastępstwa procesowego w wysokości 60,00 złotych tj. w stawce minimalnej wynagrodzenia adwokata za prowadzenie niniejszej sprawy, określonej na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, kwota 30,00 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pozwu. Łącznie koszty poniesione przez powoda wyniosły 107,00 złotych.

ZARZĄDZENIE

Odpis pozwu z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego